

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKANDINAVISK VAPENRULLA

1998–1999

PUBLICERINGSPRINCIPER

1. Skandinavisk Vapenrulla – SVR – skall främst vara ett forum för registrering och offentliggörande av såväl nyantagna som hävdvunna släktvapen tillhörande personer eller släkter bosatta i eller härstammande från de nordiska länderna.

Även vapen som föres av kommun, företag, organisation eller liknande kan publiceras om det är godtagbart ur heraldisk synpunkt.

SVR syftar dessutom till att öka intresset för heraldik och heraldisk konst, stimulera till släktforskning och stärka nordisk samhörighetskänsla.

Utgivaren av SVR är en stiftelse med samma namn. Stiftelsens ändamål är att ge ut SVR och även på andra sätt stödja nordisk heraldik. Vapenpublicering sker till självkostnadspris. Eventuellt överskott vid försäljning av SVR tillfaller stiftelsen att användas i enlighet med dennas syften.

2. Publicering av ett vapen skall grundas på data meddelade i ett av utgivaren fastställt och av uppgiftslämnaren ifyllt och beedigt formulär. SVRs redaktion avgör vilka uppgifter som skall publiceras och svarar för textens utformning.

3. Utgivaren garanterar med publiceringen ingen rättsverkan i form av prioritet, exklusiv vapenrätt eller annat slag av rättsligt skydd för föregiven vapenförare. Publiceringen innebär endast ett datum för offentliggörandet av att en person, släkt eller sammanslutning enligt egen uppgift de facto för visst vapen.

4. Utgivaren svarar icke för de meddelade uppgifternas riktighet i vidare mån än vad som kan kontrolleras i tillgängliga källor. Anspråk på adelskap, ordnar eller liknande värdigheter skall kunna dokumenteras av uppgiftslämnaren. Uppenbara felaktigheter publiceras ej och i tveksamma fall tillämpas stor restriktivitet.

5. Ej heller publiceras

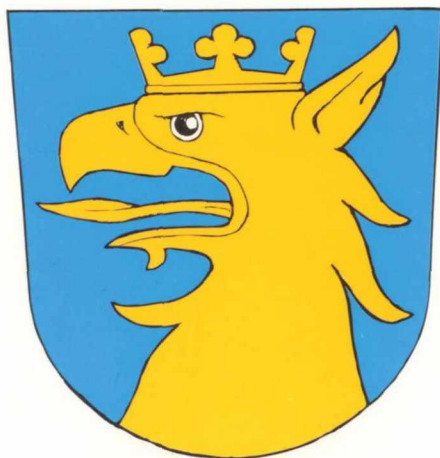
a) nyantaget vapen som är identiskt med eller till förväxlingsbarhet snarligt vapen vartill annan vapenförare enligt utgivarens bedömning har bättre rätt;

b) vapen som strider mot gällande lag och förordning eller mot allmänt vedertagna heraldiska regler, såvida inte vapnet är offentliggjort tidigare och föres av gammal hävd.

STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA

Stiftelsen SVR ser som sin uppgift att utan vinstintresse trygga fortsatt utgivning av Skandinavisk Vapenrulla till lägsta möjliga kostnad för vapenansökningsmän och övriga intressenter. Stiftelsen administreras av en redaktör. Den heraldiska sakkunskapen garanteras av redaktionen samt av ett heraldiskt råd, bestående av framstående skandinaviska heraldiker.

Heraldisk sakkunskap, strikta och orubbliga publiceringsprinciper är vägledande för arbetet. SVR vill samtidigt öka kunskapen om och bruket av heraldiska vapen i Norden samt verka för god heraldisk konst.

REGION SKÅNE

SVR 550/99

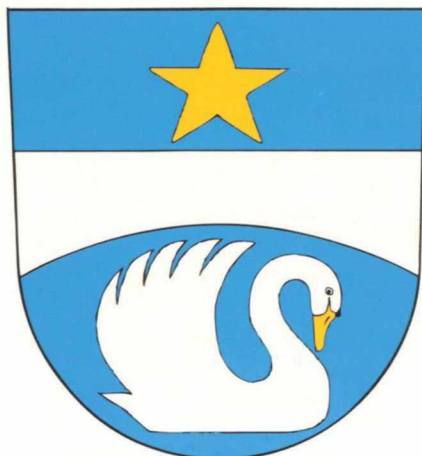
SKÖLD: I blått fält ett uppkommande griphuvud, krönt med öppen bladkrona, allt av guld.

Region Skåne bildades den 1 januari 1999 då landstingen i Kristianstads respektive Malmöhus län samt sjukvården i Malmö stad lades samman. Till organisationen överfördes, efter riksdagsbeslut, regionala uppgifter från staten. Regionfullmäktige antog den 9 februari 1999 här registrerade vapen. Det skall användas framför allt i representativa sammanhang och för regionens politiska nivå. En tidigare utformad logotyp skall användas för den operativa nivån och för olika verksamhetsområden.

Erik av Pommern blev 1397 unionskung av Danmark, Norge och Sverige. Kung Erik gav år 1437 Malmö rätt att föra ett vapen med ett avslitet krönt griphuvud både i skölden och på hjälmen. Skåne övergick 1658 till Sverige och vid Karl X Gustavs begravning 1660 försågs det med ett landskapsvapen med ett griphuvud. När senare Malmöhus län och Kristianstads län skulle ha vapen kom griphuvuden att ingå även i dessa och när de båda länen den 1 januari 1997 sammanlades till Skåne län fick det nya länet ett krönt, avslitet griphuvud av guld i rött fält (SVR 518/97).

Griphuvudet har sålunda blivit en symbol för Skåne och blev därför ett naturligt val för regionens vapen. Detta måste emellertid vara differentierat från de övriga i minst två avseenden för att vara unikt. Valet blev ett traditionellt krönt griphuvud av guld, liksom i länsvapnet, men differentierat från detta genom blå fältfärg samt huvudet uppkommande från sköldens nederkant. Tillsammans med de andra skånska vapnen med griphuvuden ingår regionvapnet i en vapengrupp som pekar på ett gemensamt ursprung och en samhörighet.

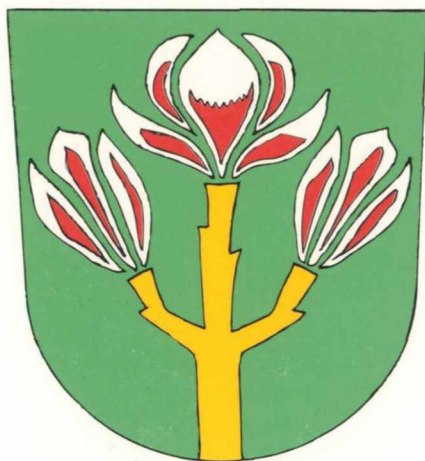

SUNDSGYMNASIET i Vellinge

SVR 551/99

SKÖLD: I blått en bjälke av silver bildad nedtill av en bågsкура, åtföljd ovan av en femuddig stjärna av guld och nedan av en åt sinister seglande svan av silver med näbb av guld.

Vapnet är antaget av Sundsgymnasiet i Vellinge i samband med dess öppnande i augusti 1998. De dominerande tinkturerna i skolvapnet är blått och silver, liksom i Vellinge kommuns vapen. Den blå färgen betecknar även sundets vatten. Bjälken är en stiliserad symbol för Öresundsbron och visar var skolan är belägen: vid sundet med bron. En stjärna brukar bl.a. användas för att beteckna visioner, ambitioner och mål som man eftersträvar och uppnår. Placerad över bron kan den ses som en ledstjärna. Svanen under bron har flera betydelser. Liksom bron definierar den sundet, särskilt den del som är närmast Vellinge. Här övervintrar stora flockar av svanar i Foteviken och Höllviken. Fenomenet är känt redan från medeltiden och senare beskriver Linné det utförligt i sin Skånska resa. Han beskriver de stora svanjakter som organiserades av landshövdingen. Svanen var en kunglig fågel och fick inte jagas av vem som helst. Det som framför allt eftertraktades var vingpennorna, som användes som skrivdon. Svanen har således dels lokal anknytning, dels en anknytning till skrivkunnighet. Svanen anses som mycket beskyddande gentemot sina ungar och försvarar även därigenom sin plats i ett skolvapen. Svanen simmar åt den inom heraldiken mera ovanliga riktningen heraldiskt vänster för att halsens böjning skall ansluta sig till initialen S i skolans namn. I verkligheten har en knölsvan röd näbb, men här har valts guld (gult) i enlighet med heraldikens tinkturregler och för att harmoniera med stjärnan.

ALNARPS STUDENTKÅR

SVR 552/99

SKÖLD: I grönt fält en uppväxande stam av guld med tre kvistar bärande vardera en magnolieblomma, den i mitten utslagen och de yttre i knopp, i sina naturliga färger, dvs. vita med röda inslag.

VALSPRÅK: Crescitur cultu (den växer genom att odlas)

Studentkåren, som bildades år 1997, har valt praktmagnolian (*Magnolia soulangeana* "Alexandrina") som symbol. Denna magnolia, ansedd som den största i Skandinavien, planterades redan år 1874 i Alnarps berömda slottspark. Alnarp i Lomma kommun i Skåne är känt som gods redan år 1145. Under den danska tiden ägdes det av flera framstående dansk-skånska adelsätter men avträdde under 1600-talet till Lunds domkapitel. Efter Skånes övergång till Sverige blev Alnarp lönegods till de skånska generalguvernörerna och landshövdingarna. År 1858 uppläts Alnarps Kungsgård till lantbruksinstitut. Som undervisningsanstalt har Alnarp genomgått en kraftig utveckling och breddning samt många organisatoriska förändringar. Det är numera en del av SLU, Sveriges Lantbruksuniversitet.

REICHOW

SVR 553/99

SKJOLD: I grønt et pentagram indskrevet i en ring, alt af guld.

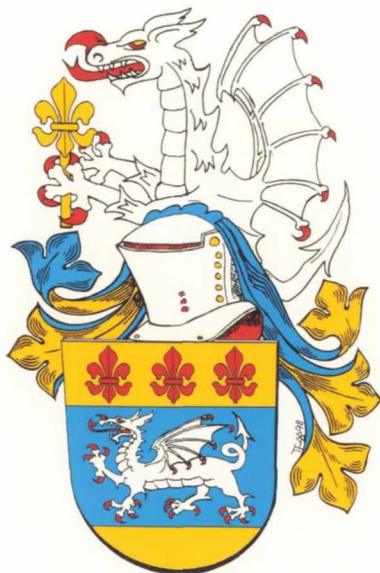
Grønt hjelmklæde foret med guld.

HJELMTEGN: Et bæger af guld.

VALGSPROG: Per aspera ad astra (Gennem vanskelighederne til stjernerne; nudansk: gennem opgaverne til målet)

Våbenet er anmeldt 1998 af fagastrolog Jens Reichow, Svendborg i Danmark, og må bruges af medlemmer tilhørende slægten. Navnet Reichow fik våbenanmelderen tildelt i 1983 via Fyns Statsamt. Det er knyttet til Østeuropa og en gammel officersslægt. Ingen andre nulevende med dette efternavn findes. Astrologi har siden 1980 været våbenanmelderens bibeskæftigelse. I Tarot-spillet findes bægeret som symbol på følelserne, hjertet, og da våbenets ejer er født i vandmandens tegn, er bægeret samtidig den viden, man øser af til andre. Pentagrammet (femstjernen) forankrer mennesket til jorden, hvor det rækker mod himlen. Det er de fem sanser og de fem fingre.

KILDE: Bekendtgørelse om forbeholdte navne, Familieretsdirektoratet j.nr. 1986-201-9, Svendborg Bibliotek 1998.

BELLINI (Persson/Fjällström)

SVR 554/99

SKÖLD: I blått en gående drake av silver med röd beväpning över en stam av guld och under en ginstam av guld belagd med tre röda liljor.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En uppkommande drake av silver med röd beväpning i klorna hållande en liljestav av guld.

VALSPRÅK: Rättvisa – Lojalitet

Vapnet är antaget år 1997 av kapten Lars Persson, Eksjö och dennes broder Michael Fjällström, Stockholm och får föras av agnatiska avkomlingar till Guiseppe Bellini (1865–1936) och dennes maka Maria Bonetti (1865–1931). Vapenantagarna är sonsöner till dessa äkta makar. Släktnamnet Bellini har sitt ursprung i ett smeknamn och tillhör en grupp som kan härledas ur adjektiv, vilka beskriver bärarens fysiska eller personliga karaktär. Det italienska ordet *bello* betyder vacker och diminutivsuffixet *-ino* skapar ett smeknamn. Slutbokstaven *-i* i Bellini indikerar pluralis, vilket illustrerar att namnet gått från en generation till nästa. Släkten Bellini härstammar från Trescore utanför Bergamo i norra Italien och har hittills ej kunnat sammankopplas med Bellini-släkterna från Milano, Novara, Verona och Ravenna. Släkten är utgrenad i norra Italien, södra Schweiz och Sverige, vartill Ferdinando Bellini inkom 1952. Han föddes 1922 i Trescore som son till Guiseppe Bellini samt har sönerna Lars Persson och Michael Fjällström, av vilka den förre lämnat uppgifterna. Guld skall symbolisera tro och ståndaktighet, blått rättvisa och lojalitet. Draken syftar på S:t Georg och liljornas tretal på de länder släkten numera fortlever i.

KÄLLOR: Katolska kyrkan i Västerås och S. Pauli D'Argon; Italienska Ambassaden i Stockholm; Albo Nazionale.

SOLHAUG

SVR 555/99

SKJOLD: I blått to korslagde morgenstjerner med avrevede skaft over et kjerrehjul, alt gull.

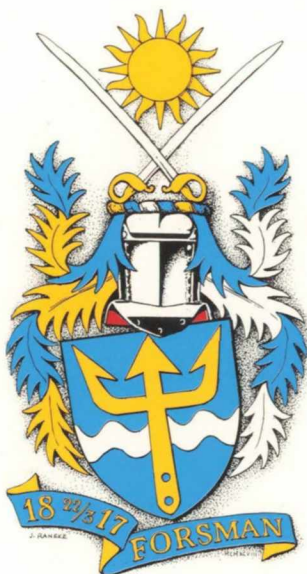
Blått hjelmklede foret med gull og med vulst i blått og gull.

HJELMTEGN: Et johanitterkors i grønt med åtte perler i gull mellom to sverd, begge i gull.

VALGSPRÅK: Pax in robore (Fred gjennom styrke)

Våpenet er anmeldt i 1997 av Politiinspektør, vpl. oberstløytnant Per Jacob Solhaug KLJ, CMLJ, Oslo, og kan benyttes av hans etterkommere. Den første sikre person i direkte mannslinje, kjent idag er Jon den Gamle, bosatt i Jemtland før 1600. Sønnen Gregus (Gregorius) Johnson n. ca. 1600 hadde sønnen Ørger (Ørjan) Gregoriussen f. 1624 som flyttet fra Jemtland til Norge ca. 1650 og bosatte seg i Nord-Norge. Iflg. slektstradisjonene stammer slekten fra Gregorius Anderson fra Stavrheim (Stovheim), lendermann under Kong Håkon Håkonsen, gift med dennes datter Cecilia. Våpenet har sin symbolikk hentet fra anmelderens yrke som politiinspektør og vpl. oberstløytnant i den norske hær. (Det grønne Johanitterkors referer seg til den Militære og Hospitaller Orden St. Lazarus av Jerusalem i hvilken Per Jacob Solhaug er Ordenens Kansler i Norge.) Slekten finnes idag i store deler av Norge og enkelte utvandret i sin tid til USA.

KILDER: Slegtstradisjoner, diverse kirkebøker, slektsopptegetninger. Heftet bok av John Nordheim, Tromsø 1996: "Johannes Jensens etterslekt fra Nord Norge."

FORSMAN

SVR 556/99

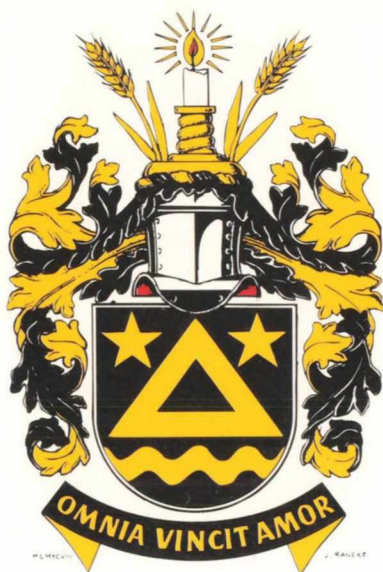
SKÖLD: I blått ett uppvänt treuddigt ljuster av guld överlagt en av vågskuror bildad smal bjälke av silver.

Blått hjälmtycke fodrat med guld och silver. Hjälmbindel av guld, blått, silver, blått, guld och blått.

HJÄLMPRYDNAD: En sol av guld uppburen av två i andreaskors ställda sablar med klingor av silver och fästen av guld.

Vapnet är antaget år 1998 av hemmansägaren och fanjunkaren vid Norrlands Dragonregemente Ulf Forsman, Skellefteå, och får föras av samtliga efterkommande agnater till ättens stamfader fältjägare Jonas Forsman (1798–1853) i Boviken, Skellefteå. Släkten bar ursprungligen namnet Grubb, som är belagt mellan åren 1404–1530, och därefter namnet Bod intill 1730, då medlemmarna var köpmän, nämndemän och bönder. Namnet ändrades efter detta år till Brännare. Den 22 mars 1817 fick Jonas Jonsson Brännare konstitutorial som korpral och fältjägare på rote N:o 124 Forsman i Boviken, Yrsta Skellefteå socken, och upptog därmed namnet Forsman, ett namn som släkten burit sedan dess. Jonas Forsmans äldste son Jonas övertog 1867 kronoskattehemmanet Hedtorp i Östanbäck i samma socken, och här har släkten alltsedan dess varit bosatt. Nuvarande huvudman i 6:e generationen primogenitur är vapenantagaren och uppgiftslämnaren samt ägaren till Hedtorp Ulf Forsman (f 1956).

KÄLLOR: General Mönsterrullor öfver Westerbottens regemente; Lennart Andersson: Skellefteåbygdens soldater 1695–1895. Övre Norrlands historia III.

HELLERSTRÖM

SVR 557/99

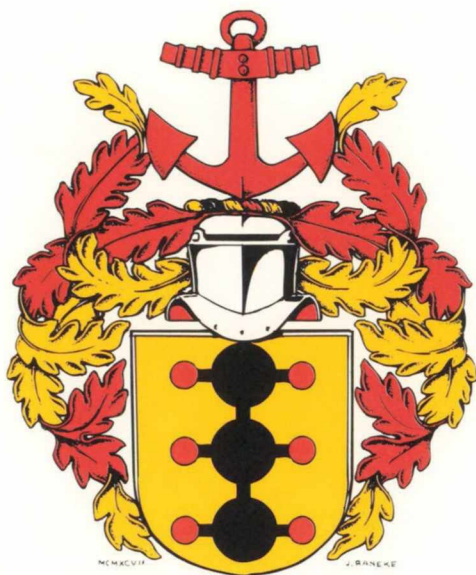
SKÖLD: I svart en triangel åtföljd ovan av två femuddiga stjärnor och nedan av en av vågskuror bildad smal bjälke, allt guld.

Svart hjälm-täcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En ljusstake av guld med ett brinnande vitt ljus mellan två uppväxande sädesax av guld.

VALSPRÅK: Omnia Vincit Amor (kärleken övervinner allt)

Vapnet anmäls år 1998 av lantmästaren Bengt Hellerström, Annelövs gård vid Landskrona, och får föras av familjen och efterkommande bärande släktnamnet. Släktens äldste kände stamfader var Peter Andersson (f ca 1630), "Mäster Petter" vid Korssätters gård i V Husby socken, Östergötland. Han bebodde flera gårdar i trakten runt Hellerstadsjön åren 1669–1674. Hans sonson Petter (1690–1750) var den förste som kallade sig Hellerström, tydligen efter den strömmande Hellerstadsån. Dennes sonsons son Abraham (1792–1862) var grosshandlare och direktör vid Strömman bomullsspinneri i Karlshamn. Företagets varumärke var ett ljus inskrivet i en triangel. Sonen Sven Albert var förutom styresman för Strömman även brittisk vicekonsul och riksdagsman. Hans sonson Bengt Hellerström (1895–1935) var gift med Ingegerd Lannerstierna (adliga ätten nr 1592 Lannerstierna utgick på svärdsidan 1931). Paret's son Leif Hellerström, vapenmäslarens fader, är kapten i flygvapnets reserv och ägare till Stjärnviks säteri utanför Växjö. Vapnet, som tidigare funnits i familjen, bygger bl.a. på Strömman's gamla symbol och har här blivit föremål för mindre justering.

GEJDE

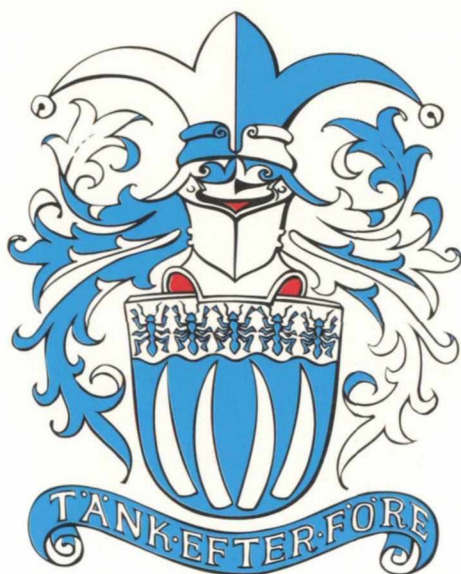
SVR 558/99

SKÖLD: I guld tre i stolpe ställda svarta rundlar förenade genom svarta strängar. Vardera rundeln på sidan åtföljd av två mindre röda rundlar i bjälke och förenade med svarta strängar.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld. Hjälmbindel i guld, svart, guld, rött, guld och svart.

HJÄLMPRYDNAD: Ett rött ankare.

Vapnet är antaget år 1997 av direktör Carl-Gustav Gejde, Lomma, och får föras av alla bärande släktnamnet. Vapenbilden utgöres av det stiliserade tecknet för en kolväte-molekyl, representerande utgångsämnet för plastframställning. Fabriksföretaget Gejde i Lomma har specialiserat sig på små precisionsdetaljer av plast, som är viktiga komponenter inom tillverkningsindustrin. Under ledning av Carl-Gustav Gejde, vars fader en gång startade företaget, har detta vidareutvecklats till att bli ett av samhällets största, Nolato Gejde AB, och är fortfarande under expansion. Carl-Gustav Gejde har även tagit initiativet till familjevapnet. Familjen Gejde har en lång och dubbel förankring i Lomma, då även vapenantagarens hustru Yvonne har sina rötter inom kommunen. Kommunvapnets ankare har man därför valt som hjälmprydnad.

HÄRENSTAM

SVR 559/99

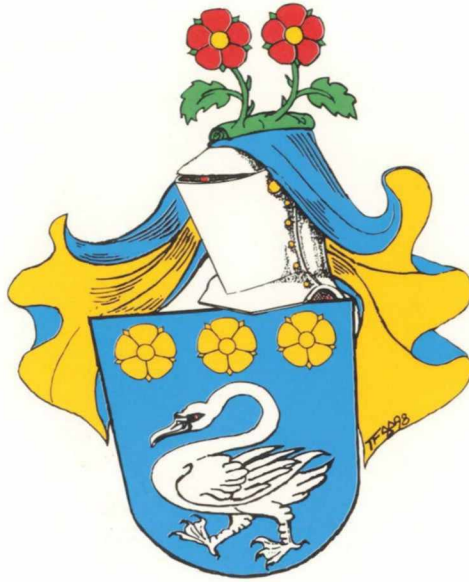
SKÖLD: I blått två dexter- och två sinisterböjda uppvända elefantbetar av silver och däröver en av vågskura bildad ginstam av silver, belagd med fem blåa myror.

Hjälmtäcke dexter silver fodrat med blått, sinister blått fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En av silver och blått kluven narrkåpa med uppvikt bräm av motsatta tinkturer samt en bjällra av silver på bägge ytterspetsarna.

VALSPRÅK: Tänk efter före

Vapnet är antaget år 1998 av skådespelaren artisen Magnus Härenstam, Stockholm, och får föras av honom själv och efterkommande bärande släktnamnet. Bröderna och möbelhandlarna i Värnamo, August och Alfred Andersson antog omkring 1918 namnet Härenstam efter sin uppväxtort Häryda Bruk vid sjön Hären söder om Gnosjö i Småland. Vapenantagaren, sonson till Alfred, har valt att kombinera sjön Härens vågor, symboliserade av vågskuran, med betarna och myrorna anspelande på hans teveproduktion "Fem myror är fler än fyra elefanter". Narrkåpan antyder vapenbärandens verksamhet som underhållare.

SVAN

SVR 560/99

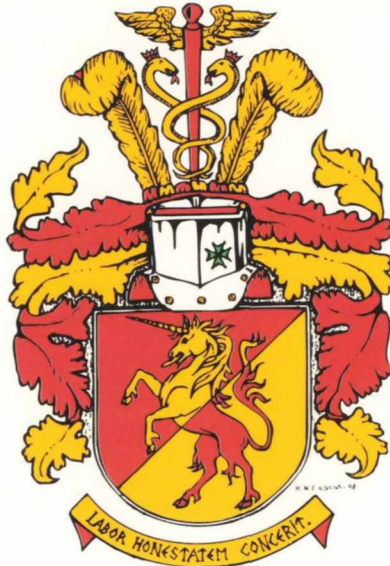
SKÖLD: I blått en gående svan av silver under tre gyllene rosor i ginstammen.

Blått hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två röda rosor på stjälkar med blad uppväxande från en avhuggen stam, allt grönt.

Vapnet är antaget år 1998 av lutsångaren och viskännaren Peder Svan, Stockholm, och får föras av samtliga avkomlingar på manslinjen till Bengt Algotson Svan (ca 1643–1695), djurvaktare (titulaturen ändras längre fram i tiden till djurgårdsintendent) vid Leckö djurgård på Kållandsö i Västergötland. Bengt Svan, liksom sonen Lars Svan och dennes son Mårten Svan tjänstgjorde efter varandra i befattningen vid Leckö fram till första hälften av 1730-talet. Vapenantagarens farfars farfar Jean Svan (1745–1812) var hemmansägare i Otterstad (Kållandsö) och några av hans söner och sonsöner övergick till patronymikon, dock ej vapenantagarens gren. En gren antog i slutet av 1800-talet namnet Englund. Vissa grenar stavar namnet Swahn eller Svahn, i USA Swan. Vapnets tinkturer är hämtade från adliga ätten Svan från Västergötland (adl. 1537 ointr.), vilken förde vapen med en svan respektive sparre och svan samt rosor som hjälmprydnad. Genealogiskt samband har inte kunnat påvisas även om namn som Mårten Svan och Peder Svan förekommer i båda släkterna samt hemvist i Västergötland.

LITTERATUR: Hugo Samzelius: Jägeristaten (Stockholm 1915); Jan Raneke: Svensk adels heraldik (Arlöv 1990), Svenska medeltidsvapen II sid 798 (Lund 1982); Peder Svan: Släkten Svan från Västergötland 1680–1980 (manus i Genealogiska Föreningens arkiv, Stockholm).

HANGÅRD

SVR 561/99

SKJOLD: Venstreskrådelte i rødt og gull. Over delelinjen en oppreist enhjørning i motsatte tinkturer.

Rødt hjelmklede foret med gull og med vulst i rødt og gull.

HJELMTEGN: En Mercuriasstav i rødt med vinger i gull og med de to slangene med røde kroner og rød bevæpning omgitt av en strutsefjær på hver side, alt gull.

VALGSPRÅK: Labor honestatem conserit (Arbeid gir edelt sinn)

Våpenet er anmeldt i 1998 og benyttes siden 1997 av direktør Simon Hangård, Oslo, og må føres av dennes etterkommere. Slekten, som er under utredning, har dype røtter fra Ytre Rendal i Østerdalen samt fra Gudbrandsdalen i Norge. Den tilhører de eldre slektene i landsdelen og har gjennom tidene vært beskjeftiget innen jord- og skogsbruk samt handel. Mercuriastegnet på hjelmen viser til våpenanmelderens yrke innen handel.

BÖRJESON

SVR 562/99

SKÖLD: I rött en lindorm av guld med ett griphuvud skilt från bålen och i klorna hållande en ros av silver med grön stängel.

Rött hjälmtycke fodrat med guld. Hjälmbindel av guld, blått, guld, rött, guld och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Tre uppväxande rosor av silver, vardera med två gröna blad.

VALSPRÅK: Pro domus (För huset, familjen)

Vapnet är antaget 1998 av affärsmannen och äventyraren Per-Olov Börjeson, född 1929 i Cali, Colombia, och numera bosatt i Malmö. Vapnet får även föras av hans barn och efterkommande med släktnamnet. Vapenantagarens fädernesläkt har sitt ursprung i Bara härad i Skåne. Sköldens fabeldjur med huvudet av en grip, skilt från bålen, syftar på Malmö men även på Bara härads lejon. Tinkturerna är häradets men även de skånska. Hjälmprydnadens tretal syftar på familjens tre barn, även de födda i Colombia, och rosorna på familjens tidigare kaffeplantage La Rosa, som drevs av vapenantagarens fader Nils Börjeson på 20-talet. Han var skåning och född i Vellinge, Oxie härad. Hjälms bindel innehåller den colombianska flaggans kulörer.

ARBORELIUS

Biskop av Stockholms katolska stift

SVR 563/99

SKÖLD: Kvadrerad i blått, vari ett svärd av silver med fäste av guld stolpvis ställt genom en krona av guld, och guld, vari en grön ek åtföljd i sköldhuvudet av två gröna sexuddiga stjärnor och växande ur ett rött treberg belagt med en sexuddig stjärna av guld.

Skölden är överlagd en gyllene korsstav varöver en grön biskopshatt med sex gröna tofsar nedhängande på vardera sidan av skölden.

VALSPRÅK: In laudem gloriae (Gud till pris och ära)

Vapnet föres sedan år 1998 av H.H. Biskopen av Stockholms katolska stift, Anders Arborelius OCD, och visar vapnet för Stockholms katolska stift kvadrerat med biskop Arborelii personliga vapen. Stiftsvapnets symboler, krona och svärd, syftar på Erik den helige, Katedralkyrkans skyddspatron. Det personliga vapnet utgår från namnet Arborelius (latin arbor, träd). Livets träd är symbol för det nya liv som Kristus ger. Trädet står på berget, som anknyter till Kristus som berggrunden i vår tillvaro och som får en speciell accent i berget Karmel (där Karmelitorden uppstod under 1100-talet). De tre stjärnorna är hämtade ur Karmelitordens vapen och pekar på Maria som jungfru i trefaldig mening: före, i och under Jesu födelse. Korsstaven liksom den gröna biskopshatten med de tolv tofsarna utmärker i enlighet med heraldiska regler vapenförens värdighet som biskop i romersk-katolska kyrkan. Anders Arborelius, författare till böcker och artiklar om spiritualitet, konverterade till Katolska kyrkan 1969 och inträdde 1971 efter språkstudier i Lund i karmeliterklostret i Norraby/Tågarp i Skåne. Han prästvigdes i Malmö 1979 efter filosofiska och teologiska studier i Brygge och Rom. År 1998 biskopsvigdes han i Stockholm.

ZOVKO från Knešpolje

SVR 564/99

SKÖLD: I guld ett mantuanskt kors över en stam, allt svart.

Svart hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två vingar av guld.

Vapnet är anmält 1998 av läraren och heraldiske konstnären Davor Zovko, Eskilstuna, och utvecklat från ett äldre vapen. Dess sköldemärke är ett urklipp ur det gamla sköldemärket. I september 1996 fastställdes urklippets utseende, då med fält av silver. Detta skedde i samråd med fil. dr Jan Raneke A.I.H. Silvret ersattes av guld (vapnets ursprungliga metall) i juni 1997, i samråd med C-A von Volborth A.I.H. Vapnet får föras av alla bärande släktnamnet, vilka härstammar från Stipan Zovko (1837–1922) från byn Knešpolje, Hercegovina (Hertigdömet), där släkten är känd sedan 1650. År 1742 bestod släkten av 113 personer. År 1989 räknades släkten till en av de största kroatiska släkterna (drygt 2500 personer). Alla härstammar ur samma familj Zovko som levde i närheten av staden Široki Brijeg. Tidigare uppgifter saknas eftersom matriklar över familjer i västra Hercegovina då fördes av stiftet i Makarska och av ärkestiftet i Split, Kroatien. Släktgrenen Zovko från Knešpolje finner sin början år 1870, då Stipan Zovko kom till byn och där ägde mycket stora jordegendomar. De tre sönerna Luka, Marko och Jozo förde släkten vidare. Det är inte känt från vilken gren av storsläkten Stipan kom, ty år 1945 vandaliserade jugoslaviska styrkor församlingskyrkan i Široki Brijeg och brände alla matriklar, all dokumentation samt hela församlingsbiblioteket. Jozos son, politikern, ekonomen och författaren Ivan Zovko (1932–1987), vapenansökningsansökningsfar, engagerades politiskt i kampen för Kroatiens befrielse från Jugoslavien.

LITTERATUR OCH KÄLLOR: Nikola Mandić: Zovke, "Crkva na kamenu" nr. 2/89, Mostar 1989. Heraldikerna fil. dr Jan Raneke A.I.H. och Carl-Alexander von Volborth A.I.H. har lämnat värdefulla synpunkter på vapnets utformning.

RUDING

SVR 565/99

SKÖLD: I blått fält en fisk (ruda) av guld med röd bevärning över en av vågskura bildad stam av guld vari en röd lilja.

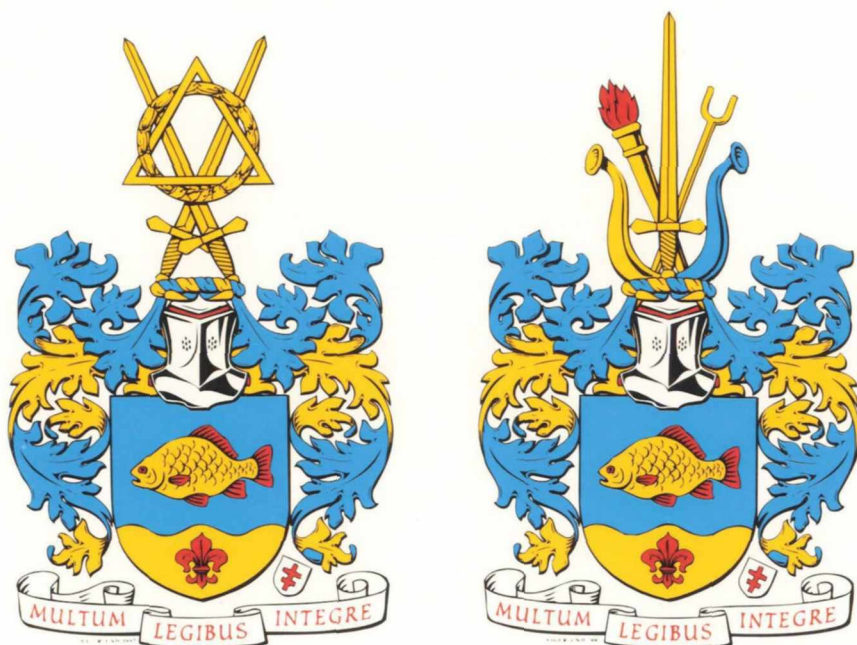
Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD A: Två korslagda svärd överlagda med en triangel och inflätad lagerkrans allt av guld (KTH teknisk fakultet)

HJÄLMPRYDNAD B: En gruvfackla med röd flamma och en smidesgaffel ställda i andreskors överlagda med ett stolpvis ställt svärd av guld allt mellan två vesselhorn, dexter guld, sinister blått.

VALSPRÅK: Multum Legibus Integre (Fritt tolkat: Gör mycket, gör det lagligt, gör det moraliskt)

SKANDINAVISK VAPENRULLA

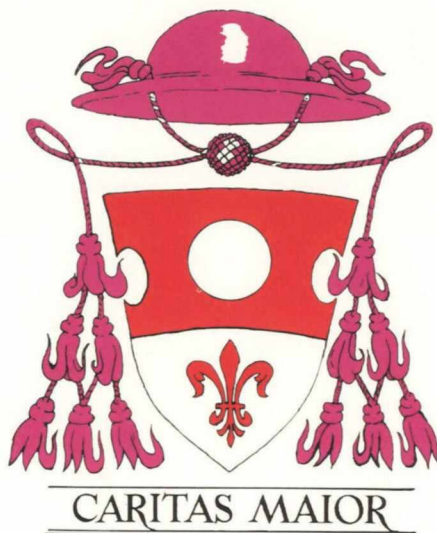

A

B

Vapen Ruding är antaget 1997 av uppgiftslämnaren teknologie dr major Magnus G Ruding (A) och dennes fader bergsingenjören kapten Gunnar J Ruding (B), båda Stockholm. Vapen Ruding får föras av personer tillhörande familjen Ruding, medan varianterna A och B är personliga vapen. Släkten Ruding härstammar från Ruda gård vid sjön Tisnaren i Skedevi socken i Östergötland och har i flera generationer varit lantbrukare. Vid sekelskiftet 1900 valde uppgiftslämnarens farfar att utbilda sig till elektroingenjör och kom att arbeta vid ASEA i Västerås.

Fisken är en ruda (*Carassius carassius*) och anspelar på Ruda gård. Liljan är hämtad från Finspångs vapen. Valspråket formulerades redan av uppgiftslämnarens farfar och vill förmedla budskapet av vikten att göra mycket och vara flitig, att det man gör skall ligga inom lagens rāmärken, men att det inte räcker, det måste dessutom vara moraliskt försvarbart. Hjälmprydnaden A:s två korslagda svärder anger att bäraren är officer och triangeln med lagerkransen är symbolen för teknisk fakultet vid Kungliga Tekniska högskolan (KTH) där bäraren är teknologie dr. Hjälmprydnaden B:s svärd visar att bäraren är officer och smidesgaffel och gruvfackla att han är bergsingenjör.

JOHANNES F. KOCH

SVR 566/99

SKÖLD: Genom en sänkt bågsкура delad i rött, vari en rundel av silver, och silver, vari en röd lilja.

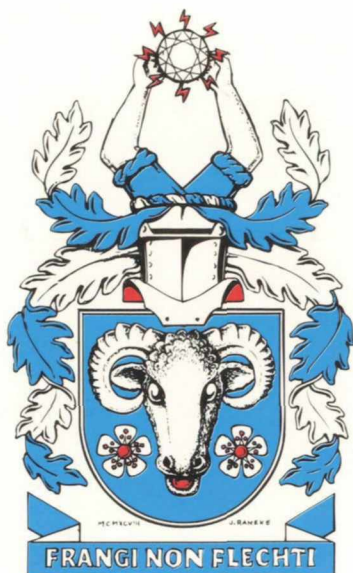
Över skölden en prästhatt med sex tofsar nedhängande på vardera sidan av skölden, allt violett.

VALSPRÅK: Caritas maior (Störst av dem är kärleken)

Vapnet är år 1968 antaget av Johannes Franziskus Edgar Koch, född 1921 i Karlstadt am Main, Tyskland, svensk medborgare 1957, katolsk domprost i Stockholm 1962–1995, påvlig kammarherre 1967, påvlig kaplan 1968 samt påvlig prelat 1983. Johannes F. Koch har tilldelats Pro Patrias guldmedalj samt Förbundsrepubliken Tysklands Förtjänstordens riddarkors. Vapnet, i de frankiska hertigdömenas vapentinkturen, symboliserar i det övre fältet Guds kärlek, som omsluter hela världen. Liljan i det nedre fältet är hämtad från Karlstadts stadsvapen. Enligt katolska kyrkans sed timbreras vapenskölden av en prästhatt vars färg och antal tofsar utvisar vapenförarens rang. Som kammarherre av andliga ståndet och hederskaplan bar Johannes F. Koch en svart hatt med violetta band och tofsar. Som påvlig prelat bär han nu en helt violett hatt. Valspråket är hämtat från 1 Kor. 13:13 ”störst (av dem) är kärleken”. Vapnet användes i liturgiska sammanhang på ornater samt finns uppsatt i det katolska stiftets domkyrka i Stockholm. Såsom domprost emeritus är prelaten Koch numera bosatt i Verum i Skåne. Johannes F. Kochs broder, monsignore Bernhard M. Koch, kyrkoherde i Malmö, äger rätten att bära samma vapen, dock timbrerad av svart hatt med violetta tofsar och med personligt valspråk.

LITTERATUR: Bruno Bernard Heim: Heraldry in The Catholic Church, its Origin, Customs and Laws, 1978, Van Duren och New Jersey.

HELLZÉN

SVR 567/99

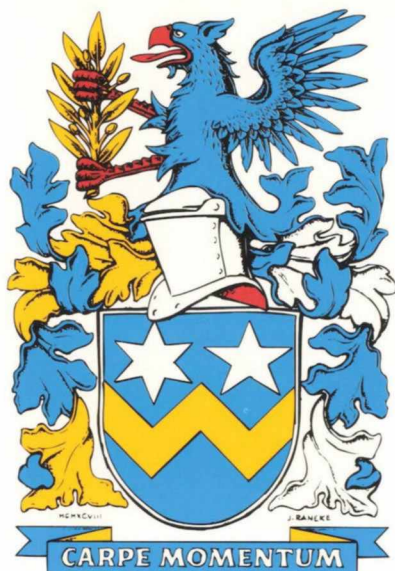
SKÖLD: I blått ett frontalt ställt väduru huvud av silver med röd tunga åtföljt av två häggblommor av silver med röd pistill och ståndare.

Blått hjälmtycke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: Två blåklädda uppkavlade arbetsarmar mellan sig hållande en blixtrande diamant.

VALSPRÅK: Frangi non flechti (Brytas men ej böjas)

Vapnet är antaget år 1998 av försäkringstjänsteman Clifford Hellzén, Täby, och får även föras av hustrun Siv, dottern Madeléine och hennes avkomlingar. Medlemmar av denna bondesläkt från Alfta socken i Hälsingland har under senare generationer varit verksamma inom restaurangbranschen.

WAGERMARK

SVR 568/99

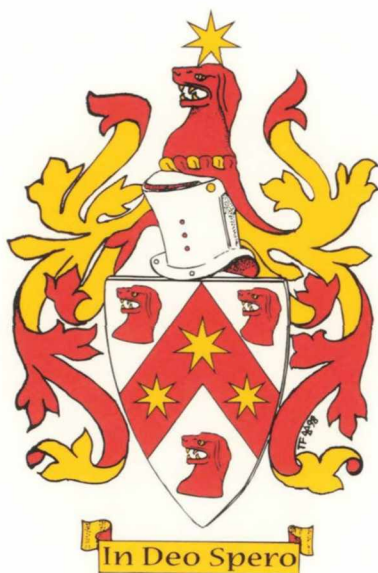
SKÖLD: I blått en smal bjälke bildad av tandskuror som ett "W" av guld och däröver två stjärnor, dexter sexuddig och sinister femuddig, båda av silver.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld och silver.

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande blå grip med röd beväpning, i klorna hållande en olivkvist av guld.

VALSPRÅK: Carpe momentum (Grip ögonblicket)

Vapnet är antaget 1998 av översten av 1:a graden i flygvapnet Owe Wagermark, Uppsala, samt av hustrun Margareta, född Frelin, dottern Maria och sonen Martin samt får föras av efterkommande med släktnamnet, vilket antogs av Owe Wagermarks fader, civilingenjören Rolf Wagermark (f.1921, d.1988) i Lilla Malma, Södermanland. Han kämpade för Nordens fred och frihet som frivillig i Finland. Även farfadern, Edvin Carlsson, var bördig från Södermanland. Flygprojektet Gripen har varit en aktiv del av vapenantagarens liv det senaste decenniet. Den vingade gripen anknyter till såväl härkomst från Södermanland (landskapsvapnets grip) som verksamheten i Flygvapnet. Den sexuddiga stjärnan syftar på Betlehemsstjärnan och står för kristen livsåskådning. Den femuddiga stjärnan, Nordstjärnan, speglar Norden. Den veckade bjälken bildar "W" i släktnamnet. Hjälmtäckets tinkturer blått, guld och silver minner om nationsfärgerna för Sverige respektive Finland.

KINDE

SVR 569/99

SKÖLD: I silver en röd sparre belagd med tre sjuuddiga guldstjärnor och åtföljd av tre avhuggna röda hundhuvuden.

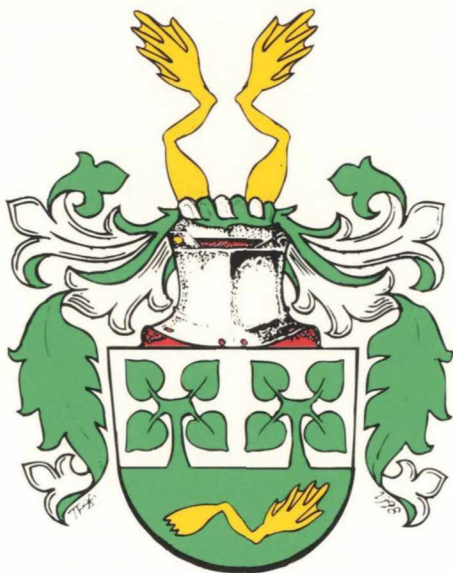
Rött hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett avhugget rött hundhuvud varpå vilar en sjuuddig guldstjärna.

VALSPRÅK: In Deo Spero (Jag förtröstar på Gud)

Vapnet är antaget år 1998 av Jakob Kinde, Hildenborough, Kent, England, och får även föras av bärare av namnet Kinde som är blodsbesläktade med vapenantagaren samt avkomlingar till engelskfödde anfadern Benjamin Hall (d.ä. död 1748), inkommen från England till Göteborg 1735, samt fader till John Hall d.ä. på Gunnebo. Benjamin Hall d.ä. är vapenantagarens anfader via olika släktlinjer, bl.a. farmors farmors mormorsmors morfar. Släkten Jacobson Kinde är en patricierfamilj från Göteborg med tyskt ursprung. Genom giftermål med göteborgssläkterna Malm, Carlström, Calvert, Kjerulf, Wennerberg m.fl. är vapenantagarens familj befreundad med flertalet äldre göteborgska patriciersläkter. Vapen Kinde har sitt ursprung i vapen Hall (i silver en röd sparre åtföljd av tre röda talbotshuvuden). Jakob Kinde är född i Göteborg och bosatt i England med makan Marianne (född Wylson) och deras barn Christian, Geraldine, Alexandra och Daniel.

KÄLLOR OCH LITTERATUR: Familjeanteckningar, familjebiblar och uppgifter från Landsarkivet i Göteborg; Svenska Släktkalendern (div. årgångar); Svenska Adelskalendern (div. årgångar); C R A Fredberg: Det gamla Göteborg; C-G Weibull: Göteborgska släkter; Göteborgs Köp- och handelsgille 1661–1911; Göteborgs Stadsfullmäktige 1836–1962.

FRØLUNDE

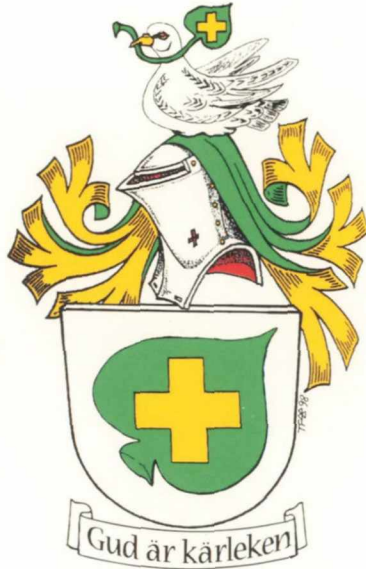
SVR 570/99

SKJOLD: Tværdelt af sølv og grønt hvorfra to grønne lindetræer vokser op, grønt felt belagt med et sinistervendt guld frøben.

Grønt hjelmklæde foret med sølv.

HJELMTEGN: To guld frøben.

Våbenet er 1987 komponeret og antaget af Karl-Christian Frølunde, Århus, Danmark, for sig, medlemmer af slægten Frølunde, der fører slægtsnavnet, og ægtefæller, der lovligt bærer navnet Frølunde. Våbenets indhold spiller dels på navnet og har dels en betydning, der bevares i slægten.

LINDH

SVR 571/99

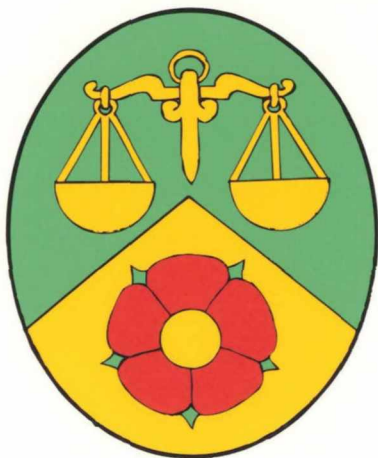
SKÖLD: I silver ett grönt lindblad ginbalksvis belagt med ett likarmat (grekiskt) kors av guld.

Grönt hjälmfodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En vit ruvande duva i näbbet hållande stjälken till ett lindblad som i skölden.

VALSPRÅK: Gud är kärleken

Vapnet är antaget år 1998 av kyrkosångaren och begravningsentreprenören Thony Lindh och hans föräldrar kemigrafen Nils Lindh med hustrun Ruth, alla bosatta i gamla Missionshuset vid Mariakyrkan i Vä. Vapnet får föras i denna form av samtliga avkomlingar på mans- och kvinnolinjer till Thony Lindh. Nils utför trä- och silverarbeten och har bl.a. representerats på utställning i Stockholm. Farfadern VD:n Eskil Lindh med hustru Linnéa kom från Sundsvall. Han tillhörde i unga år "de tre sjungande gesällerna" som drog land och rike kring. I Kristianstad blev Eskil en profil, tillhörde drätselkammaren i 23 år och varumade mycket för Kristianstad som filmmuseistad. Thony Lindhs morfar var målarmästare Gustaf Ericson med hustru Nanna, bördig från Skepparslövs Kvarn, Skepparslövs socken invid Vä. Vapnets lindblad syftar på släktnamnet. Korset vill symbolisera den kristna tron och duvan är fredens och Den helige Andes symbol.

BITTE HULTBERG WERHOLT

SVR 572/99

SKÖLD: Ovalt fält delat av ett sänkt sparrsnitt i grönt, vari en balansvåg av guld, och i guld, vari en röd ros med gröna foderblad och disk av guld.

Det personliga vapnet är antaget år 1998 av Britt-Inger (Bitte) Werholt, född Hultberg, Ljunghusen i Vellinge, Skåne. Kompositionen bygger på tolkningen av släktnamnet: ett berg med lövskog (hult). Bitte Werholt är född i vågens tecken och förespråkar som utbildningskonsult balans och jämställdhet i yrkeslivet. Rosen symboliserar naturens skönhet.

LINDQVIST (Anjou)

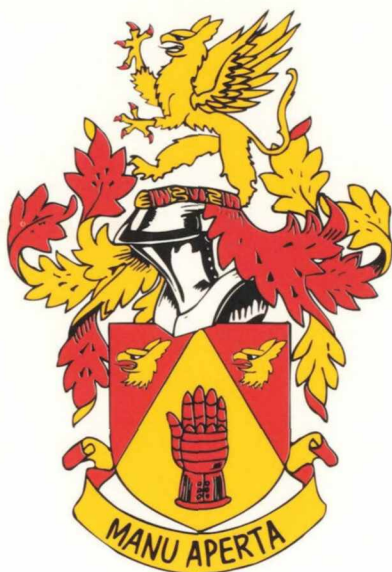
SVR 573/99

SKÖLD: Delad i silver, vari ett svart avhugget hästhuvud med röd beväpning, och rött vari två i kors ställda smideshammare av silver.

Rött och svart hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: Tre stolpvis ställda signalstavar (runda vita skivor med grön bård och svart/rött handtag av SJ-typ).

Vapnet är anmält 1999 av f.d. SJ-tjänstemannen Hilding Lindqvist i Linköping, son till hemmansägaren och äldermannen Johan August Anjou (1871–1958) och Anna Matilda Lindqvist (1883–1956). Vallonsläkten Anjou inkom till Sverige i början av 1600-talet, och vapenansökan härstammar från en Anjou-gren från Gusum, den s.k. Harögrenen. Inom släkten Anjou har funnits ett vapen, där vapenansökan bytt ut hjälmprydnaden till de tre signalstavarna, som alluderar på hans yrkesverksamhet, men låtit själva vapenbilden förbli oförändrad, dock med en liten tinkurförändring.

HECKLER

SVR 574/99

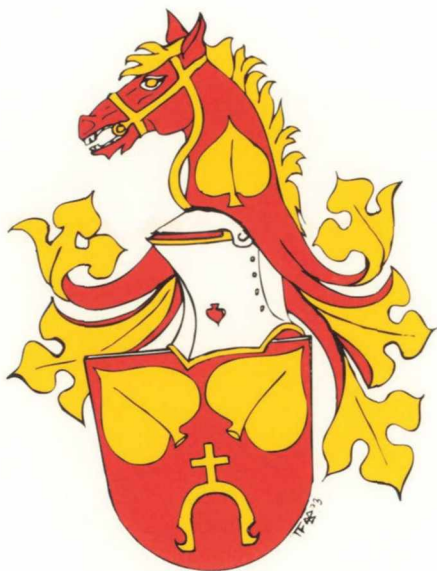
SKÖLD: I rött en spets av guld belagd med en röd stridshandske och ovan åtföljd av två avslitna griphuvuden av guld.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En grip av guld med röda klor.

VALSPRÅK: Manu aperta (Med öppen hand)

Vapnet är antaget år 1999 av ingenjören Göran Heckler, Malmö, och får föras av agnatiska avkomlingar till stamfadern Lennart Heckler (1915–1987). Kognatiska avkomlingar bärande släktnamnet Heckler äger rätt att föra vapnet efter förändring av hjälmprydnaden till griphuvud. Den röda handsken symboliserar ett valspråk "Manu aperta" inom släkten. Innebörden är att man ej får något om man inte själv ger. Den öppna handen är dock järnklädd, vilket symboliserar beredskap att ta strid, om så erfordras. De två avslitna gyllene griphuvudena står för Malmö, födelseort för Lennart Hecklers båda söner vapenantagaren Göran och Thore. Tinkturerna vill minna om släktens rötter i Skåne. Hjälmpnydnaden (anfallande grip) anger vapenantagarens intresse för Malmö och kamp-sport.

LINDSKOG

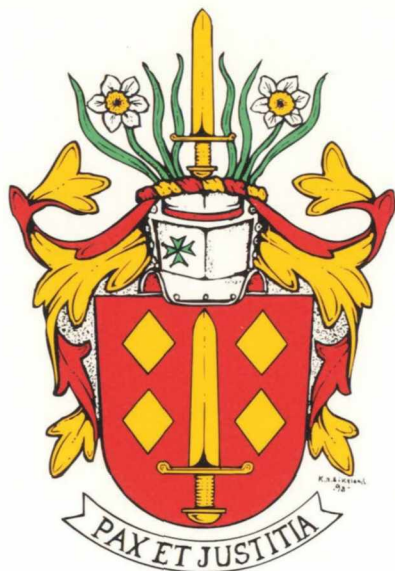
SVR 575/99

SKÖLD: I rött två lindblad med spetsarna mot övre sköldhörnen över en sporrbygel med korsavslutning uppåt, allt av guld.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett rött hästhuvud med man och seldon av guld och halsen belagd med ett uppvänt lindblad av guld.

Vapnet är antaget år 1993 av dåvarande sektionsschefen och nuvarande utredaren vid HSB Malmö, Magnus Lindsbog, Malmö, för sig, fadern och brodern samt efterkommande med släktnamnet. Detta antogs år 1901 när vapenantagarens farfars far, Alfred Jönsson, värvade sig som husar vid Kronprinsens husarregemente i Malmö. Släkten härstammar i huvudsak från Skåneland och har starka militärtraditioner. Lindbladen alluderar på släktnamnet, hästhuvudet och sporren på Kronprinsens husarregemente och tinkturerna på de skåneländska flaggfärgerna (SVR 431/92).

RUUD

SVR 576/99

SKJOLD: I rødt et opprettet sverd mellom fire ruter (to og to i form av en stolpe), allt gull.

Rødt hjelmklede foret med gull og med vulst i rødt og gull.

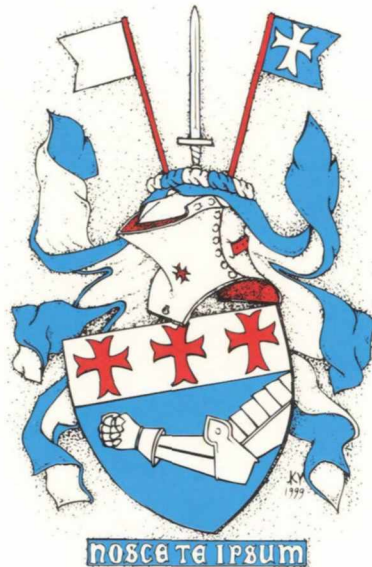
HJELMTEGN: Et opprettet sverd i gull mellom to naturfargede pinseliljer.

VALGSPRÅK: Pax et justitia (Fred og rettferd)

Våpenet er antaget 1998 av antikvitetshandler Willy Ruud, Drøbak, Norge, og kan føres av ham selv og hans etterkommere. Slekten har sine røtter over store deler av Norge og kan med sikkerhet føres tilbake til 1600-tallet. Den har i hovedsak vært beskjeftiget innen jordbruk, handel og håndverk. Våpenets motiv refererer seg til Willy Ruuds interesse for blankvåpen. Han er bl.a. medforfatter av boken "Norske Blankvåpen 1814–1980" (J.W. Cappelens Forlag a.s. 1982).

LITTERATUR/KILDER: O.M. Skaanes, Frolandslekten, Verdal Boktrykkeri 1964; O.M. Skaanes, Frol Slekten Gran Frol., Bind 1 og 2, Verdal Boktrykkeri 1967; Diverse slektsnotater m.v.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

BLANK

SVR 577/99

SKÖLD: I blått en från sinister framkommande pansrad arm av silver under en ginstam av silver belagd med tre röda (latinska) ankarkors.

Blått hjälmtycke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: Ett svärd av silver mellan två fanor på röd stång, dexter fana av silver och sinister blå fana belagd med ett ankarkors av silver.

VALSPRÅK: Nosce te ipsum (Känn dig själv)

Vapnet är antaget år 1999 av studerande Christian Blank, Markaryd, och får föras av alla ättlingar till honom. Vapenantagaren härstammar på mödernet från adliga ätterna nr. 184 Silfversvärd (från Västergötland) och nr. 240 Gyllensvärd (från Småland) och via adliga ätten nr. 59 Hand (från Västergötland) från Erik XIV:s dotter Virginia. Den pansrade armen är hämtad från vapen Silfversvärd, svärdet från vapen Gyllensvärd. Ginstammen av silver symboliserar släktnamnet Blank. Ankarkorsen associerar till treenigheten och vapenantagarens dopnamn Christian. Korset visar samtidigt på hans intresse för korstågstiden och andliga riddarordnar.

ARNBRO

SVR 578/99

SKÖLD: I fält delat i guld och blått en ekoxe av motsatta tinkturer.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld. Hjälmbindel i blått och guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två blå ekoxehorn (käken).

Vapnet är antaget år 1998 av Torsten Johannes Arnbro, Lidingö, och får även föras av Johannes T:son Arnbro, Rolf Arnbro och Peter Arnbro. Namnet Arnbro antogs av framlidne Inge Torsten Andersson, son till N A Andersson i Karlshamn, Blekinge, och anspelar på Inge Torstens yngre bror Arne, som dog sex år gammal och som genom detta namn (Arn-bro) för alltid skulle ihågkommas. Ekoxen är "landskapsinsekt/djur" för Blekinge.

ENEBAKK

SVR 579/99

SKJOLD: I blått, to korslagde budstikker (med spiss av metall) i gull, begge oppoverrettede.

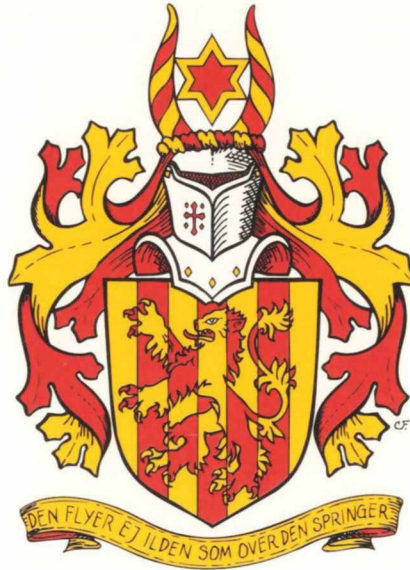
Blått hjelmklede foret med gull og med vulst i blått og gull.

HJELMTEGN: Et svart anker pålagt to oppoverpekende, kryssede piler alt gull.

VALGSPRÅK: Vide in futurum (Se fremover)

Våpenet er antatt år 1997 av direktør Magnar Enebaakk, R.Latv. Tre-stjerne O. CLJ, Oslo og kan føres av ham selv og hans etterkommere. Slekten har sine røtter hovedsakelig fra Trøndelag. Agnatisk side føres tilbake til ca. 1650 i Fosen på Trøndelagskysten og hovedbeskjeftigelsen har vært fiske og handel m.v. På kognatisk side føres slekten tilbake til ca. 1295, også hovedsakelig med røtter på Trøndelagskysten med virke innen håndverk og handel, fiske og jordbruk. Visse linjer føres tilbake til adelsfamilien Benkestok på 1400 tallet. Våpenets motiver, de to budstikkene, er hovedsakelig hentet fra direktør Enebakks virke, blant annet som opplagsdirektør i Aftenposten, Oslo. Denne type budstikke var av tre og med metall spiss. Den ble festet i dører eller listverket rundt døren. Cylindren inneholdt en beskjed som skulle bringes videre. Eksempler finnes bevart på norske museer. Ankeret symboliserer slektens tilknytting til havet og fiskerinæringen mens de korslagte pilene refererer seg til direktør Enebakks omfattende internasjonale militære virksomhet.

KILDER OG HENVISNINGER: Div. slektsopptegnelser, slektstradisjoner; div. bygdebøker; "Hvem er Hvem" og "Who is Who in the World".

NOHR JENSEN

SVR 580/99

SKJOLD: Seks gange delt af guld og rødt, en oprejst løve i modsatte tinkturer.
Rødt hjelmklæde foret med guld.

HJELMTEGN: En seksoddet guldstjerne belagt med en seksoddet rød stjerne mellem to horn fem gange skrådelt af guld og rødt fra sinister, og af rødt og guld fra dekster.

VALGSPROG: Den flyer ej ilden, som over den springer

Våbenet er anmeldt 1997 af Mikkel Nohr Jensen, Værløse i Danmark, og må bruges af våbenanmelderens familie og efterkommere. Mikkel Nohr Jensen er søn af Annemette Nohr Ross (g. Jensen) og Søren Karl Jensen.

REGISTER SVR 1998–1999

Vapen	Reg.nr	Utfört av
Alnarps studentkår	552	Christer Bökwall
Arborelius, Biskop av Stockholms katolska stift	563	Davor Zovko (komp.) B. Roslund (idé)
Arnbro	578	Davor Zovko
Bellini (Persson/Fjällström)	554	Tor Flensmarck
Blank	577	Krister Yderholt
Börjeson	562	Jan Raneke
Enebakk	579	Kåre N. Eikeland
Forsman	556	Jan Raneke
Frølund	570	K-C Frølund Tor Flensmarck
Gejde	558	Jan Raneke
Hangård	561	Kåre N. Eikeland
Heckler	574	Göran Heckler
Hellerström	557	Jan Raneke
Hellzén	567	Jan Raneke
Bitte Hultberg Werholt	572	Christer Bökwall
Härenstam	559	Bengt Olof Kälde
Kinde	569	Tor Flensmarck
Johannes F. Koch	566	Bruno B. Heim
Lindh	571	Tor Flensmarck
Lindqvist (Anjou)	573	Jan Raneke
Lindskog	575	Tor Flensmarck
Nohr Jensen	580	Carsten Frölich
Reichow	553	Jan Raneke
Region Skåne	550	Christer Bökwall
Ruding	565	Vladimir A. Sagerlund
Ruud	576	Kåre N. Eikeland
Solhaug	555	Kåre N. Eikeland
Sundsgymnasiet i Vellinge	551	Christer Bökwall
Svan	560	Tor Flensmarck
Zovko från Knešpolje	564	Davor Zovko
Wagermark	568	Jan Raneke

NOTA BENE

Vapen Svensson SVR 445/93 har genom namnändring blivit Vapen Gyllenbok.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

Redaktion

Tor Flensmarck (redaktör), Graagården i Vä
S-291 65 Kristianstad [tfn/fax +46 (0)44-24 48 85]

Christer Bökwall, Oxgränd 12, S-239 42 Falsterbo [tfn +46 (0)40-47 05 45]

Jan Raneke, Box 46, S-234 21 Lomma [tfn +46 (0)40-41 28 89]

Heraldiskt råd

Nils G Bartholdy, Dalgas Boulevard 63, 2. th., DK-2000 Frederiksberg [tfn +45 38 88 44 23]

Tom C Bergroth, Slottsgatan 33 D. 54, SF-20100 Åbo [tfn +358 2 2314865]

Kåre Norwald Eikeland, Langkroken 17 B, N-1360 Nesbru [tfn +47 66 845028]

Kolbjørn Ekkje, N-5550 Sveio [tfn +47 53 74 13 30]

Bengt Olof Kälde, Norrtäljegatan 9 A, S-753 27 Uppsala [tfn +46 (0)18-12 10 94]

Davor Zovko, V. Åsgatan 25, S-632 25 Eskilstuna [tfn +46 (0)16-51 13 04]

Utgivare

STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA

ISSN 0284-1517

Bloms i Lund Tryckeri AB, Lund 2000

FLENSMARCK
1977-2000

MonitorFörlaget

Skandinavisk Vapenrullas logotyp på pärmen
och under vapenpubliceringarna är ritad av Jan Raneke.

